

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte: Timofti Vladimir

judcători: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Crețu Cristian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Crețu Cristian XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.08.2018 – 18.10.2018;

Instanța de apel: 06.11.2018 – 12.12.2018;

Instanța de recurs: 14.02.2019 – 16.07.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, (sediul Rîșcani) din 18 octombrie 2018, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Crețu Cristian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(3) lit. b) și f) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 3 ani.

Crețu Cristian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(3) lit. b) și f) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Crețu Cristian i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice, pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Crețu Cristian a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, cu obligarea lui Crețu Cristian să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului care exercită controlul asupra comportării condamnatului.

S-au încasat de la Crețu Cristian în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 3 360 de lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Crețu Cristian, urmărind scopul înstrăinării ilegale a drogurilor, din interes material, în scopul obținerii profitului bănesc, în urma înțelegerii prealabile cu Sîtnic Ion, pe parcursul anului 2018, au intrat în posesia ilegală a drogurilor sub formă de marijuană în proporții mari, iar la 14.05.2018, aproximativ la ora 21:00 – 22:00, aflându-se la intersecția str. Zadnipru și M. Sadoveanu din mun. Chișinău, i-au înstrăinat ilegal lui Boliubah Alexandru droguri sub formă de marijuană împachetate într-un pachet de polietilenă de tip zip-lock contra sumei de 3 000 de lei și 20 de euro, pe care Bolibah Alexandru le-a păstrat în scop de înstrăinare la domiciliul său din apartamentul nr. 100 de pe str. Gh. Madan 46/1 din mun. Chișinău, iar în cadrul percheziției apartamentului respectiv efectuată la 15.05.2018, ora 15:46 au fost depistate și ridicate: un cântar electronic de dimensiuni mici destinat cântăririi drogurilor, un pachet de tip zip-lock de dimensiuni medii cu mase vegetale uscate cu aspect de inflorescențe cu miros specific, care potrivit raportului de expertiză nr.34/12/1-R-2493 din 13.06.2018, reprezintă marijuană, adică substanță stupefiantă cu cantitatea de 18,69 g, adică droguri în proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Crețu Cristian a comis infracțiunea prevăzută de art.217¹ alin.(3) lit.b) și f) din Cod penal, după indicii calificativi *„păstrarea ilegală de droguri, săvârșită în scop de înstrăinare, precum și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită de către mai multe persoane, în proporții mari”*.

Tot el, urmărind scopul înstrăinării ilegale a drogurilor, din interes material, în scopul obținerii profitului bănesc, în urma înțelegerii prealabile cu Sîtnic Ion, pe parcursul anului 2018, au intrat în posesia ilegală a drogurilor sub formă de marijuană în proporții mari, iar la 16.05.2018, aproximativ la ora 23:30, aflându-se în stradă pe adresa str. Ion Inculeț 105 din mun. Chișinău, i-a înstrăinat ilegal investigatorului sub acoperire Boliubah Alexandru un pachet din polietilenă de dimensiuni mijlocii în care se aflau 10 pachetele de polietilenă tip zip-lock contra sumei de 1 000 de lei, concomitent transmițându-i 4 000 de lei în contul drogurilor procurate anterior, iar potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-2496 din 28.06.2018 s-a constatat că cele zece mase vegetale uscate de culoare verde-cafenie reprezintă marijuana, care se atribuie la substanțe stupefiante cu masa totală de 10,4 g, ceea ce reprezintă droguri în proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Crețu Cristian a comis infracțiunea prevăzută de art. 217/1 alin.(3) lit. b) și f) din Cod penal, după indicii calificativi *„păstrarea ilegală de droguri, săvârșită în scop de înstrăinare, precum și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită de către mai multe persoane, în proporții mari”*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Chișinău, oficiul Rîșcani, Recean Roman, care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei și a soluționării soartei corpului delict și emiterea unei decizii în această parte, prin care lui Crețu Cristian, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. b) și f) Cod penal, a-i stabili pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip semi – închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicelor și analogilor lor, precum și a medicamentelor ce au circuit restrâns pe un termen de 4 ani; lui Crețu Cristian, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(3) lit. b) și f) Cod penal, a-i stabili pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip semi – închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicelor și analogilor lor, precum și a medicamentelor ce au circuit restrâns pe un termen de 4 ani; în temeiul art. 84 Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 4 ani și 8 luni de închisoare cu executarea acesteia în penitenciar de tip semi – închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicelor și analogilor lor, precum și a medicamentelor ce au circuit restrâns pe un termen de 5 ani; Corpul delict: - telefonul mobil de model „Samsung S8” cu nr. IMEI 355090088921624, care a fost anexat la cauza penală și transmis spre păstrare în camera pentru corpuri delictive a IP Rîșcani a DP mun. Chișinău, să fie confiscat în beneficiul statului ca obiect folosit la comiterea infracțiunii, invocând următoarele argumente:

- instanța de fond a calificat corect acțiunile inculpatului, dar incorect a individualizat pedeapsa acestuia și la fel, incorect a conchis de a suspenda executarea pedepsei cu închisoarea aplicată în privința acestuia, deși inculpatul nu a conștientizat pericolul social al faptelor comise. De asemenea, procurorul nu este de acord cu modul soluționării soartei corpului delict – telefonul mobil de model „Samsung S8”, care în opinia procurorului a fost utilizat la comiterea infracțiunii;

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel și avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Crețu Cristian, care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței instanței de fond în partea încasării cheltuielilor de judecată și emiterea unei decizii în această parte, prin care să fie respinsă cerința procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 3 360 de lei, invocând următoarele argumente:

- cheltuielile de judecată nu pot fi încasate de la inculpat, deoarece art. 227 alin.(3) Cod de procedură penală prevede că acestea se plătesc din bugetul de stat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Sîrbu Violeta în numele inculpatului Crețu Cristian.

A fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința parțial în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Crețu Cristian, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) și 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a reținut că prima instanță a conchis corect că, inculpatul Crețu Cristian este vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin.(3) lit. b) și f) Cod penal (episodul din 14.05.2018) și 217¹ alin.(3) lit. b) și f) Cod penal (episodul din 14.05.2018), în ambele cazuri după semnele calificative „*păstrarea ilegală de droguri, săvârșite în scop de înstrăinare, precum și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită de către mai multe persoane, în proporții mari*”.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului Crețu Cristian pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art.217¹ alin.(3) lit.b) și f) Cod penal (14.05.2018) și 217¹ alin.(3) lit.b) și f) Cod penal (episodul din 14.05.2018),, instanța de apel a reiterat că articolul respectiv prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 7 000 la 9 000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice. Astfel, conform art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunea dată este una gravă.

Astfel, instanța de apel a considerat întemeiate alegațiile acuzării privind blândețea pedepsei aplicate inculpatului, or, deși inculpatul nu a comis anterior vreo infracțiune, acest fapt nu justifică aplicarea unei pedepse non-privative de libertate față de inculpat, precum nu justifică aplicarea unei asemenea pedepse nici faptul că, inculpatul a săvârșit prima dată o infracțiune, că se caracterizează pozitiv sau că este angajat în câmpul muncii.

Revenind la scopul de prevenție a unei pedepse penale, instanța de apel a ținut să reitereze că potrivit Raportului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova pentru anul 2017, în decursul anului 2017 au fost înregistrate 1269 infracțiuni legate de traficul de droguri și 792 de dosare de anchetă penală pentru trafic de droguri au fost trimise în instanța de judecată.

În acest context, instanța de apel a menționat că inculpatul a comis prin concurs două infracțiuni legate de circulația drogurilor.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunilor, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal sunt grave, de limitele pedepsei prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit.b) și f) Cod penal și de noile limite de pedeapsă stabilite de art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, precum și că inculpatul a comis prin concurs două infracțiuni legate de circulația drogurilor, de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit de cele comise și întrucât la materialele cauzei nu există probe care ar atesta că pedeapsa sub formă de închisoare nu ar duce la corectarea inculpatului, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis corect că, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin.(3) lit. b) și f) Cod penal (episodul din 14.05.2018) și de art.217¹ alin.(3) lit. b) și f) Cod penal (episodul din 14.05.2018), cu aplicarea art. 84 alin.(1) Cod penal, în privința inculpatului Crețu Cristian este rațională aplicarea pedepsei privative de libertate și i s-a stabilit pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea

pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, dar contrar concluziilor primei instanțe, instanța de apel a dispus ca această pedeapsă să fie executată real, pedeapsa în cauză fiind una de natură să restabilească echilibrul social perturbat prin comiterea infracțiunii și să asigure, totodată, realizarea scopului legii penale.

Totodată, instanța de apel nu a intervenit în privința pedepsei complementare – privarea inculpatului de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 3 ani, aceasta fiind rezonabilă, suficientă și echitabilă.

În ceea ce privește cerința procurorului invocată în cererea de apel privind soluționarea soartei corpului delict - telefonul mobil de model „Samsung S8”, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis corect că acesta urmează a fi restituit proprietarului Crețu Cristian după rămânerea definitivă a sentinței.

La examinarea prezentei cauze, procurorul nu a prezentat probe pertinente și concludente care să demonstreze că telefonul mobil care a fost ridicat de la inculpat și anexat la cauza penală în calitate de corp delict ar fi fost utilizat de către Crețu Cristian la săvârșirea infracțiunilor de comiterea cărora ultimul este învinuit.

În acest sens, partea apărării a prezentat instanței dovada că telefonul mobil în cauză a fost procurat de către Crețu Cristian la 28.07.2017, adică anterior perioadei în care inculpatul a comis infracțiunile (f.d.192 – 194).

Totodată, instanța de apel a considerat corectă soluția primei instanțe de admitere a cerinței procurorului de încasare de la inculpatul Crețu Cristian în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 3 360 de lei.

Astfel, instanța de apel a reținut că efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o și prin urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Prin urmare, raportând prevederile legale enunțate supra la circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis corect că plata cheltuielilor judiciare în mărime de 3 360 de lei urmează a fi pusă în sarcina inculpatului Crețu Cristian, atâta timp cât acesta a comis infracțiunile imputate, vina acestuia fiind dovedită în afara oricărui dubiu, iar efectuarea expertizelor judiciare pentru stabilirea categoriei substanțelor stupefiante sau psihotrope a avut la origini comportamentul infracțional al inculpatului (f.d.47 – 50, 76 – 80).

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 04 februarie 2019, în termen, declară recurs ordinar avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Crețu Cristian, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei și a sentinței în partea stabilirii pedepsei și încasării cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal și respingerea cererii procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) și 10) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Instanța de apel i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea aspră, or, acestuia urma a-i fi aplicată pedeapsa cu suspendarea executării acesteia;

- Inculpatul anterior nu a comis infracțiuni, iar cantitatea de marijuana depistată este nesemnificativă de 18,67 gr. și 10, 4 gr.;

- Art. 77 Cod penal nu prevede agravanta "săvârșirea prin concurs a două infracțiuni", la care instanța de apel a făcut referire;

- Instanța de apel eronat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare și, contrar prevederilor normelor de procedură penală, a dispus încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

7. Procurorul, prin referința depusă pledează pentru declararea inadmisibilității recursului ordinar declarat, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute de art. 76 – 77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

8. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul lărgit menționează că potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Starea de fapt și de drept privind calificarea juridică a faptei săvârșite de inculpat nu se critică.

Recurentul a invocat în recursul ordinar ca temei pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

8.1. Cu privire la argumentele recursului prin care se indică că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal lărgit constată că temeiurile invocate de recurent în acest sens nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care

le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia de a menține sentința în partea prin care s-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3360 lei, ce constituie cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare, or, stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

Astfel, art. 227 Cod de procedură penală stipulează, (1) cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

(2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele:

1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali;

2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive;

3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat;

4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei;

5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

(3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 alin. (1) Cod de procedură penală, În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile:

1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță;

2) cheltuielile de cazare;

3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal;

4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

(2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sînt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței.

(3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective.

(4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile cînd le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

(5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Totodată, în conformitate cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

(2) Instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

(3) Instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

(4) În cazul condamnării câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele.

(5) În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părții vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanța de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părții vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părți.

(6) În caz de deces al condamnatului până la intrarea în vigoare a sentinței, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui.

(7) În cazul condamnaților minori, pot fi obligați la achitarea cheltuielilor judiciare părinții sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligațiilor lor față de minor.

Prin urmare, suma de 3360 lei este compusă din efectuarea expertizelor judiciare pentru stabilirea categoriei substanțelor stupefiante sau psihotrope, or, instanța de apel întemeiat a reținut precum că, efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă, că aceste cheltuielile urmează a fi suportate de către inculpat, deoarece obligația acestuia de a suporta cheltuielile judiciare este principială și integrală: întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta

cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

8.2. Sunt neîntemeiate, în opinia Colegiului penal lărgit, și argumentele recurentului privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatului sub aspectul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Astfel, analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul lărgit constată, că astfel de temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar motivarea instanței de apel instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens Colegiul penal lărgit reiterează, că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform deciziei instanței de apel, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) și 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal, a cărui sancțiune prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani.

La aplicarea pedepsei cu închisoarea inculpatului, instanța de judecată a ținut cont de personalitatea inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite și anume de faptul că a comis două infracțiuni grave, de atitudinea ultimului față de cele săvârșite, și-a recunoscut vina în cele incriminate, cât și a comis prin concurs două infracțiuni legate de circulația drogurilor.

Totodată, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de

art. 364¹ Codul de procedura penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Astfel, Colegiul penal consideră, că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel corect a concluzionat că o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate în sancțiunea normei incriminate inculpatului, nu va asigura scopul pedepsei.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Astfel, referitor la argumentele recurentului privind neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de recurs remarcă că textul art. 90 alin. (1) Cod penal, prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, în speță nefiind stabilite careva circumstanțe care ar face posibilă aplicarea în privința inculpatului a suspendării executării pedepsei închisorii stabilite de către instanțele de judecată, cu atât mai mult că inculpatul a săvârșit infracțiunea în termenul de probație stabilit printr-o altă sentință.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal lărgit reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Crețu Cristian, pentru infracțiunile comise, instanța de apel nu a comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, considerente din care Colegiul lărgit conchide că, recursul ordinar declarat

de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Crețu Cristian, urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Crețu Cristian împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Crețu Cristian XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **15 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor